

'Els imprescindibles'

Intocablues Band és el grup revelació a València. Amb només un any i mig d'experiència com a formació, i un fresquíssim disc al mercat, *La nit*, han aconseguit un so que ja es pot qualificar de sorprenent.

El seu centre d'operacions és a Carcaixent (Ribera Alta) —d'on són alguns membres— i assagen en un hort. Entre fanecades de tarongers. És dissabte, a mig matí. I l'entrevista roda al tall d'un assaig que s'assembla cada volta més a una autèntica *jam-session*.

Els Intocablues, ara mateix, són "Polo", saxo tenor; "El xiquet", saxo alt; David, saxo baríton; Pasqual, trombó; "Bellussero", trompeta; Pepe, trompeta; Felip, bateria; Raül, hammond i piano; "Paco Fum", baix; Rafa, guitarra i a la veu, "Josemi". Bona part són músics de carrera. Altres, instrumentistes vocacionals, tocats per la fada de les inspiracions. Tots aporten un fum d'experiències anteriors; un bagatge considerable, tot i la joventut que inspiren. El més gran té 40 anys i el més jove, 20. Plegats, una petita Big Band —molts n'han format part— explosiva. Una festa.

—*¿Us agradaria passejar amb la vostra música pel Mississipi, Chicago, Nova Orleans...?*

XIQUET: ¡Pel Xúquer, pel Xúquer! (Tots riuen).

—*¿Com definiríeu la vostra música?*

JOSEMI: *Rythm & blues.*

FELIP: Tenim moltes influències, però és que allí la toquen molt bé, molt millor.

XIQUET: I damunt no som negres...

FELIP: ...Però ens posem negres intentant tocar com ells.

—*Cada membre aporta influències i estils diferents: jazz, soul, cançó... Això deu ser complicat d'encaixar. Traure un primer disc, ¿implica que ja us trobeu definits, musicalment?*

'L'interès especial amb els Blues Brothers és que són una banda quasi exactament com la nostra.'

PRATS I CAMPS

POLO: No sabíem què eixiria de tot això.

JOSEMI: A quasi tots ens agradava tocar els Blues Brothers. Teníem molt clar aquest tipus de música i el que volíem era definir-nos un poc, perquè el que no podem fer és metral·lar i fer versions dels Brothers o d'altres. El que intentem fer és un Rythm & blues i temes propis. Buscar un caràcter personal. Tenir ja un disc, si vols, implica definir-se d'alguna manera: a nivell de música, de tipus de lletres, en una llengua determinada... Tot això determina un poc l'estil del grup; la gent es pot fer una idea, però que no es pensen que això ja és definitiu. Evolucionem i canviem, no dic de tipus de música, però sí en qüestió d'arranjaments, de lletres...

XIQUET: No es pot dir encara que tinguem definida la nostra música, perquè encara anem provant temes, buscant, assajant coses noves. Hi ha molt

de material que hem treballat, però que després no hem tocat.

RAFA: Si no canviàrem i evolucionàrem, seríem una banda morta.

PEP: I qualsevol dia farem una sarsuela. (Riuen).

—*Entenem-nos, doncs, ¿Què preteneu?*

XIQUET: No res. L'única història és fer bona música.

JOSEMI: I passar-nos-ho bé, poder tocar ací i allà i que ens coneguen.

PACO FUM: Però primer cal ensenyar-nos-ho bé per després oferir-ho a la gent.

POLO: I encara tenim molt a aprendre.

—*¿El Blues i el Rythm & blues es poden tocar en català? ¿És un risc afegit?*

JOSEMI: I és clar que es pot cantar en català, ¿per què no? Es tracta d'un plantejament natural, perquè és la nostra llengua i és com parlem entre nosaltres i com ens comuniquem. No ha estat un plantejament

nacionalista. Al principi, però, no teníem lletres.

XIQUET: Almenys, és el que procurem, de moment. Al començament cantàvem en *spainglis*.

POLO: Jo afegiria que es produeix una fonía que pega molt bé al que és el Rythm & Blues. És que s'assembla molt a l'anglès.

JOSEMI: En valencià les paraules i frases solen ser més curtes i en el R & B queda molt bé.

—*El Blues sempre s'ha considerat música de malenconia, de soledat... ¿Les vostres cançons què pretenen transmetre?*

POLO: El nostre repertori és molt més divertit. No és el R & B trist i apagat.

JOSEMI: Home, tenim algun tema tristot, malenconiós, però majoritàriament són lletres que animen a ballar, i fetes per a divertir-se. Són cançons amb molta marxa i molt de ritme.

—¿Vol Intocablues omplir un buit als Països Catalans?

XIQUET: Hi ha un grup a les Illes, l'Harmònica Coixa Blues Band, que em sembla que són els pioners en aquest terreny. Són una passada de grup.

RAFA: A València pots ser sí que som una miqueta els pioners.

—¿Es guanyen diners amb aquesta moguda? ¿Hi veieu futur?

POLO: Ací és difícil que es mantinguen, sense ajudes, experiències musicals un pèl arriscades: jazz, blues, etc.

JOSEMI: I amb tanta gent és més difícil encara mantenir-se. ¿Jo no sé ni com es manté açò!

POLO: És manté perquè tots tenim moltes ganes que la cosa vaja endavant.

PEP: Fins ara hem perdut molts duros cadascun de nosaltres. Però també els Beatles al principi s'ho havien de pagar tot ells i després feren diners a cabassos. I també al principi tocaven molt malament. (Tornen a riure).

—El blues passa per ser una música directa, especialment sensible i comunicativa, en oposició al rock, el qual alguns consideren senzillament un negoci. ¿Qué us diu a vosaltres el rock?

JOSEMI: En un moment donat, tot és negoci. El que és clar és que el rock ha nascut del blues.

XIQUET: El rock, si és ben fet, és un llenguatge igual de pur que qualsevol altre.

—¿Què suposa i què aporta el músic de Major Blues, Steve Emery, a Intocablues Band?

XIQUET: Ganes de tirar endavant, de treballar i de tot. Pràcticament ens ha marcat la línia a seguir, perquè abans de conèixer-lo estàvem tancats amb els Blues Brothers, i sonàvem més com una Big Band, molt blanc. Ens ha ajudat a definir-nos. I esperem continuar amb ell. De fet la concepció del disc és, en bona part, d'ell.

JOSEMI: ¡Però els diners, nostres! Quan ens conegué, s'oferí a fer-nos la producció i ha es-

tat molt damunt nostre. De fet, tres dels cinc temes són músiques d'ell. És un fora de sèrie, i s'ha enrotllat amb nosaltres de puta mare. Els altres dos temes són estàndards adaptats.

—¿Enregistrareu mai música pròpia, original?

XIQUET: ¡Home, és clar! Aquesta és la intenció.

POLO: De totes maneres, la considerem pròpia perquè quan ell està amb nosaltres, és un membre més del grup.

JOSEMI: Són temes seus, però treballats i arranjats entre tots, en especial amb el Xiquet, que és un geni fent de director d'orquestra. Ens acoblem molt bé.

—Parlem de gustos. ¿Quins són els grups que més us interessen?

TOTS: Els Blues Brothers, Gary Moore, Otis Reding.

JOSEMI: L'interès especial amb els Blues Brothers és que són una banda quasi exactament com la nostra, i per això els tenim de referència. Els aranjaments que fan per traure un Rythm & blues, combinant la base rítmica amb una banda de saxos de sis metalls, ens recorda les nostres sessions.

—¿Us interessa el rock català actual?

PACO FUM: Els Pets estan molt bé. Però és bastant difícil seguir el rock català ací baix.

—Tres de vosaltres sou membres del grup Rotovator. Expliqueu-m'ho.

PACO FUM: És que la vida és molt dura i el "pluriempleo", necessari.

FELIP: Hem de fer xarangues, anar de moros, passar el roto-vator o la mula, quan cal. És la vida...

—¿Un projecte possible i 'imprescindible'?

JOSEMI: Encara estem promovent i pegant el màxim de canya al disc, perquè es molt recent.

POLO: Però el pròxim projecte serà un compact-disc, a traure en 1993. Tot seran temes nous i nostres, però... sorpresa.

Jesús Prats

CAVAS HILL

1er PREMIO NACIONAL FEYE A LA NUEVA IMAGEN DE VINOS CAVAS HILL

MOJA - ALT PENEDES Tel. (93) 890 05 88 Fax 817 02 46